

ARBEJDSMINISTERIET

Den 13. oktober 1997

Vedlagt sendes i 70 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. 5, 6 og 7 af 8. oktober 1997 fra Folketingets Finansudvalg (§ 17 – bilag 2).

Dette materiale er også sendt pr. e-post.

JYTTE ANDERSEN

/ Marianne Thomsen

Til Finansudvalget

Arbejdsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 5 af 8. oktober 1997 fra Folketingets Finansudvalg (Ad FFL 98 § 17 – bilag 2).

Spørgsmål nr. 5:

Ad 17.47.01. Aktiv arbejdsmarkedspolitik mv.

Der ønskes en aktivitetsoversigt for arbejdsmarkedsrådenes aktivitetspulje.

Svar:

Det kan oplyses, at Arbejdsministeriet i forbindelse med afsluttende ændringsforslag til forslag til finanslov for 1998 vil indarbejde en aktivitetsoversigt for konto 17.47.01.10. Arbejdsmarkedsrådenes aktivitetspulje, idet det på dette tidspunkt vil være muligt også at tage hensyn til regionernes igangværende planlægningsarbejde for 1998.

Spørgsmål nr. 6:

Kan ministeren forklare den mangelfulde kontrol med aktiveringspuljen, hvor arbejdsformidlingens anvendelse af forskellige aktiveringsforløb ikke er i overensstemmelse med de dokumenterede effekter?

Svar

Arbejdsmarkedsreformen medførte en klar decentralisering af arbejdsmarkedspolitikken. Det er således de 14 regionale arbejdsmarkedsråd, der tilrettelægger arbejdsmarkedsindsatsen indenfor rammerne af lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, herunder dimensioneringen og prioriteringen af de arbejdsmarkedspolitiske redskaber ud fra regionale forhold og behov.

I arbejdsmarkedsrådenes tilrettelæggelse af aktiveringsindsatsen, herunder redskabsvalget i forhold til den enkelte ledige, tages der udgangspunkt i den enkelte lediges forudsætninger, kvalifikationsbehov og ønsker under hensyntagen til behovene på det regionale arbejdsmarked.

Hovedredskaberne i aktiveringsindsatsen er uddannelse og jobtræning, herunder privat jobtræning og puljefob. Siden arbejdsmarkedsreformens start har uddannelsesredskabet været det mest anvendte redskab. I 1996 og 1. halvår 1997 udgjorde uddannelse knap $\frac{2}{3}$ af det samlede antal påbegyndte aktiveringsforløb som led i en individuel handlingsplan, mens jobtræning og puljefob udgjorde knap $\frac{1}{3}$ af det samlede antal påbegyndte aktiveringstilbud.

Prioriteringen af uddannelse er sket ud fra den opfattelse, at ledigheden bedst afhjælpes ved at give ledige med få eller utiltrækkelige kvalifikationer et kvalifikationsløft via en uddannelsesind-